

Kommittémotion

Motion till riksdagen: 2014/15:1101

av Josef Fransson m.fl. (SD)

Kärnkraft

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en långsiktig satsning på kärnkraft.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om konkurrens inom kärnkraftsbranschen.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att prioritera en satsning på kärnteknisk forskning.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om satsningen på en svensk forskningsreaktor.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inte höja skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att effektskatt inte bör tas ut på nya kärnkraftsreaktorer efter den 1 januari 2015.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att 17 kap. 6 a § miljöbalken bör avskaffas.

Motivering

Kärnkraften står idag för nästan hälften av Sveriges elproduktion och kommer inom överskådlig framtid utgöra grunden för svensk energiförsörjning. En nedläggning av svensk kärnkraft skulle utgöra ett direkt hot mot svensk basindustri och svensk ekonomi. Hushållen skulle dessutom riskera att bli drabbade av än högre elpriser och ökad import av elektricitet som i många fall produceras med fossila energikällor.

Sverigedemokraterna ser därför positivt på en satsning i form av forskning och utveckling av svensk kärnkraft. Sverigedemokraterna anser således att vi ska satsa på kärnkraft i den omfattning som krävs för att upprätthålla och säkerställa en trygg elförsörjningssituation för i första hand Sverige.

Sverigedemokraterna anser att den svenska energipolitiken måste vila på tre ben: leveranssäkerhet, kostnadseffektivitet och miljö. Vidlyftiga subventioner eller oöverlagda skattesanktioner på energimarknaden, exempelvis på det så kallade förnybara eller kärnkraften, raserar förutsättningarna för att nå ens något av dessa mål.

Effektskatten

Idag så straffbeskattas elenergi som är alstrad i svenska kärnkraftverk och vattenkraftverk. Staten utövar skattesanktioner mot båda dessa energislag där en avgift tas ut på den högsta termiska effekten i kärnkraftverken och där det för vattenkraften tas ut en högre fastighetsskatt än för övriga industrifastigheter. Dessa straffskatter mot våra mest betydande energislag skapar en obalans i konkurrensen på den fria elmarknaden som inte andra energislag drabbas av. Skatten bör därför inte höjas på den termiska effekten som idag uppgår till 12 648 kronor per megawatt av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorn.

För att stimulera byggandet och skapa incitament för att förnya reaktorer så vill vi slopa denna orättfärdiga effektskatt för nya reaktorer. Vårt förslag är därför att reaktorer som uppförs efter den 1 januari 2015 inte skall belastas med effektskatt, vilket ger likartade konkurrensvillkor mot andra energislag. En dylik reform väntas också på sikt leda till lägre energipriser, eller i vart fall till minskade prisstegringar.

Kärnteknisk forskning

Sverige är ett exportberoende land. Den tunga basindustrin står för ett stort nettoexportvärde och är också av stor betydelse som arbetsgivare på många orter och inom stora delar av vårt land. Basindustrin står för en betydande del av elkraftskonsumtionen. Ett framtida läge med en nedläggning och utflyttning av svensk basindustri på grund av en osäker energisituation kan komma att ställa det svenska folkhushållet inför mycket stora utmaningar. Det är därför av stor vikt att forskning och

utveckling inom kärnteknik bibehålls inom landet och att forskningen dessutom ges en möjlighet att flytta fram sina positioner.

Sverigedemokraterna menar att kärnkraften således borde ha ett klart uttalat utrymme inom de prioriterade insatserna, och utifrån att kärnkraften står för nästan hälften av vår elförsörjning så har det statliga stödet till forskning på kärnteknikområdet under lång tid varit ytterst blygsamt. Forskning och utveckling inom kärnkraft behöver däremot inte endast ha sin utgångspunkt i ren kärnteknikforskning. Forskningsområden inom slutförvar av uttjänt kärnbränsle och kärnkraftssäkerhet är områden som i vissa fall har en nationell särprägel och som således kräver nationell kompetens. Men för att kunna uppnå ny, modern och än mer säker kärnkraft i Sverige behövs också en hög nationell kompetens och för detta behövs ökat stöd till kärnkraftsforskningen.

En framtida potential för export av svensk teknik och kunnande inom slutförvar av kärnbränsle är fullt tänkbar. Många frågeställningar måste givetvis överlåtas till internationella organ för att lösas. Det finns därför ett behov av nationellt kunnande för att ta del av forskningsresultat och kunna medverka på ett aktivt sätt inom internationella organ.

Forskningsreaktor

Synen på använt kärnbränsle har präglats av de mycket långa tiderna för slutförvaring. Detta synsätt tar dock inte hänsyn till den tekniska utvecklingen. Idag så utnyttjar vi endast ett fåtal procent av potentialen i det uran som grävs upp medan återstående avses att grävas ned som avfall. Flera lovande projekt med olika typer av snabba kärnkraftsreaktorer, som även kallas för fjärde generationens kärnkraft, pågår just nu. I denna typ av reaktorer kan det sedan tidigare använda kärnbränslet istället återanvändas.

Detta är något som öppnar för helt nya perspektiv. Med fjärde generationens kärnkraft skulle vi kunna fortsätta producera kärnkraftsel i oförminskad eller höjd effekt under tusentals år, detta utan att behöva bryta något nytt uran överhuvudtaget. Vi minskar avfallsmängden med uppemot 99 % och minskar dessutom behovet av slutförvar från 100 000 år till under ca 1 000 år. Detta innebär inte att behovet av slutförvar försvinner. Det är alltså viktigt att vi fortsätter forskningen i Sverige kring slutförvar av använt kärnbränsle, men tidsperspektivet förändras dramatiskt. En lämplig

plats för en forskningsreaktor skulle kunna vara Oskarshamn, där det idag används kärnbränslet finns.

Stopplag för ny kärnkraft

Efter upphävandet av tankeförbudet kring svensk kärnkraft 2011 så infördes en inskränkning kring etablerandet av ny kärnkraft i miljöbalken. Den innebär att nya kärnkraftsreaktorer endast får ersätta permanent avstängda – man begränsar således antalet reaktorer till dagens tio – och att dessa enbart får uppföras på en plats där det idag finns andra kärnkraftsreaktorer.

Sverigedemokraterna anser att gränsen på tio kärnkraftverk bör omprövas för att undvika överlappningsproblem mellan gamla och eventuella nya verk samt att man inte skall begränsa platserna för nyetablering till dagens tre. Denna begränsning innebär även i praktiken en konkurrens fördel för de bolag som idag äger och driver de befintliga kärnkraftsreaktorerna. En omprövning ska även eliminera de idag juridiska oklarheter som finns gällande uppförandet av nya reaktorer.

Josef Fransson (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Johan Nissinen (SD)